

ת"פ 49761/03/16 - מדינת ישראל נגד זיאד מטאוע

בית משפט השלום בנצרת

07 אפריל 2016

ת"פ 49761-03-16 מדינת ישראל נ' מטאוע(עציר)

ת"פ 49765-03-16

לפני כבוד השופט אדריס נעמן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
זיאד מטאוע (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נחמה כשר

ב"כ הנאשם - עו"ד גיידא עספור מהסנגוריה הציבורית

הנאשם - הובא

גזר דין

רקע וטענות הצדדים

1. הנאשם הורשע בעבירות של **ניסיון לכניסה לישראל שלא כחוק** (לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: "חוק העונשין"), **כניסה לישראל שלא כחוק** (לפי סעיף 12(1) הנזכר) ו**התחזות כאדם אחר בכוונה להונות** (לפי סעיף 441 לחוק העונשין).

זאת לאחר שהודה כי ביום 20/3/16, בעודו נוסע ברכב עם אחר, שהה באזור צומת כרכור לכיוון באקה אל-גרביה, ומשם המשיכו דרך חריש לכיוון ג'נין ויצאו משטחי מדינת ישראל. לאחר מכן ובמטרה להיכנס חזרה לשטחי ישראל נסעו למעבר גלבווע, שם הציג למאבטחת תעודת זהות של תושב ירושלים על מנת לאפשר את הכניסה.

2. ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה הנובעת למעשים, את הפגיעה בשלטון החוק ואת פוטנציאל הסיכון לביטחון המדינה במיוחד בימים אלה של הסלמה ומתיחות. חומרה יתרה ייחס לניסיון הכניסה החוזר מיד לאחר שהייה הבלתי חוקית בישראל, ולשימוש שנעשה בתעודת הזהות במטרה להתחזות לאדם אחר. לפיכך ביקש לקבוע מתחם כולל של 4 עד 12 חודשים, ולהתחשב לחומרה בביצוע העבירה הנלווית. לצד אלה ציין כי עברו של הנאשם נקי,

עמוד 1

ובהתאם ביקש להטיל עליו עונש שלא יפחת מארבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות וקנס.

3. מנגד ציינה הסנגורית כי מדובר במי שנכנס לישראל על מנת לחפש מקור פרנסה, שהה בה בפועל כשעה בלבד, ולא ביצע בעת שהותו כל עבירה נוספת. אשר לעבירת ההתחזות, זו נלוותה לניסיון להיכנס לישראל פעם נוספת, אך הניסיון לא צלח והדבר משליך באופן ישיר על מידת הפגיעה (הנמוכה) בערכים המוגנים. בעניין זה הדגישה כי במעשיו של הנאשם ניכר אי התחכום, כשהוא מציג תעודה אשר נשאה את תמונתו של האחר.

לפיכך ביקשה להחיל את המתחם שנקבע ב"הלכת אלהרוש" ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם, תוך התחשבות בגילו (22), בהודאתו בהזדמנות הראשונה, ובעובדה כי הוא בן למשפחה מרובת ילדים הלוקח חלק בפרנסת המשפחה.

דין

4. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **הערך המוגן** בעבירות של שהייה בלתי חוקית כולל את זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שעריה וגבולותיה מפני הנכנסים בשעריה והשוהים בה שלא כחוק, ובעיקר משום הסיכון הביטחוני הפוטנציאלי לשלום הציבור (רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל מיום 5/5/09, "נבו").

6. **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדות על כניסה ראשונה לישראל ועל שהייה נקודתית בלבד, מהלכה לא נמצאה אינדיקציה לפעילות ביטחונית או פלילית מכל סוג שהוא. עוד עולה כי הנאשם יצא משטחי המדינה וניסה להיכנס אליה שנית, כאשר הוא מציג תעודת זהות השייכת לאחר ונושאת תמונה שאינה שלו. מדובר אמנם בתכנון מוקדם (הצטיידות בתעודה מבעוד מועד), אולם במקביל בחוסר תחכום מובהק, אשר הוביל מצדו לחוסר הצלחה.

נכונים אם כן דברי הסנגורית ביחס **למידת הפגיעה הנמוכה - באופן יחסי - בערכים המוגנים**.

עוד עולה כי הנאשם שיתף פעולה עם השוטרים ובמסגרת האמור מסר להם פרטים אודות זמן שהייתו ואופן כניסתו לישראל.

7. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי ביחס לשוהים בלתי חוקיים שנכנסו לארץ **לראשונה, לצורכי פרנסה וללא שביצעו כל עבירה נלווית**, נע **מתחם הענישה ההולם** בטווח שבין מאסר מותנה ובין 5 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל מיום 9/12/14, "נבו"). בענייננו, ובשל ביצוע העבירה הנלווית והניסיון לבצע עבירה נוספת של כניסה בלתי חוקית, יעמוד הרף העליון של המתחם על שישה חודשי מאסר בפועל.

אשר למצב הביטחוני הקשה השורר כיום במדינה ולחשיבותה של ההרתעה הנובעת ממנו, אלה יובאו בחשבון בתוך **המתחם**, אשר כשמו כן הוא (וראו החלטות דומות שניתנו בעפ"ג (מחוזי-חיפה) 46537-10-15 **מדינת ישראל נ'**

פטאפטה מיום 29/10/15 וע"פ (מחוזי-נצרת) 57021-10-15 ג'עברי נ' **מדינת ישראל** מיום 10/11/15, "נבו").

8. כמצוות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע העונש בתוך מתחם ענישה זה, בהתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

הנאשם בן 22, רווק, בן למשפחה ברוכת ילדים. על פי דברי באת כוחו, לוקח חלק ניכר בפרנסת משפחתו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

סיכום והכרעה

9. בשקלול המתואר ובנסיבות התיק שבנדון - לרבות העובדה כי לא נמצאה כל אינדיקציה לסיכון ביטחוני; בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בכלל ולנסיבות ביצועה של העבירה הנלווית בפרט; לעבר הנקי מחד ולצורך בהרתעה מאידך - מצאתי כי עונשו של הנאשם צריך להימצא ברף התחתון עד בינוני של מתחם העונש שנקבע לעיל. אני סבור אפוא כי מאסר קצר בפועל בצירוף מאסר מותנה וחתימה על התחייבות ישקללו את כלל האינטרסים הצריכים לעניין, וייתנו מענה ראוי בנסיבות גם לצרכי ההרתעה, האישית והכללית.

10. **בהתאם אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל למשך 32 ימים. מניין המאסר מיום מעצרו, 20/3/16.**

ב. **חודשיים מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 או כל עבירת התחזות ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.**

ג. **חתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 1,500 לפיה ימנע מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. היה ולא יחתום על התחייבות זו באופן מידי, יאסר לפרק זמן של 7 ימים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07/04/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט